

Naar Deventer met de cultuurcommissie

Dit keer zijn we met 11 mensen naar Deventer gegaan.

De gids is een vriendelijke dame die ons opwacht bij het stadhuis.

Ze begint te vertellen over de geschiedenis van Deventer, het is een heel oude stad en in de bronnen van het bisdom van Utrecht staat in de 9^e eeuw Deventer al vermeld. In 1123 krijgt Deventer stadsrechten van keizer Hendrik V, stadsrechten geeft een stad veel privileges zoals: het houden van jaarmarkten, het heffen van tol, (Deventer ligt aan de IJssel) het slaan van eigen munt en het spreken van recht.

We gaan over tot het heden en kijken naar het stadhuis, de gevel is opgetuigd met zo op het oog rare ornamenten. De gids vraagt of we konden zien wat dat voorstelt, maar ze verklapt het zelf maar. Het zijn vingerafdrukken van de inwoners van Deventer. Uitvergroot en als kunstwerk aan de gevel gemaakt. Bijzonder hoor. We zijn ook even naar binnengegaan en daar waren nog meer vingerafdruk kunstwerken.

Tegenover het stadhuis is de kerk, hier gaan we even naar binnen en aan de wand zien we prachtige, heel oude fresco's. Niet helemaal onbeschadigd maar, zo vertelt de gids, de kalklaag is er heel voorzichtig afgehaald en dit is wat het is. De crypte zijn we ook nog in geweest en alle zuilen die hier staan, hebben twee aan twee andere motieven.

We gaan verder en komen bij een prachtig gebouw, ook weer heel oud en dat bleek de waag te zijn. Hier werden dus alle binnengekomen goederen gewogen en aan de hand van het gewicht werd er belasting geheven. Voor de waag staat een maquette van de binnenstad van Deventer. Heel verrassend

Deventer was een Hanzestad, dat betekent dat er heel veel handel werd gedreven met Noorwegen en Zweden. In Noorwegen werd stokvis gekocht en in Zweden haring, ook met Duitsland werd veel gehandeld.

We komen nog langs de Muntentoren en de gids vertelt dat vanaf 1046 de bisschoppelijke munten werden geslagen

Er werd een vraag gesteld over de moderne devotie, zoals we hebben kunnen lezen, begon de moderne devotie in Deventer waar Geert Groote is geboren.

De gids vertelt dat Geert Groote een belangrijke stap heeft gezet in het katholieke geloof. Hij was tegen corruptie in de kerk, de aflaten die werden verkocht vond hij vreselijk en hij stichtte de Broeders van het Gemene Leven.

Ook stichtte hij scholen waar niet alleen de rijke jongens mochten studeren, maar ook jongens uit arme gezinnen. Meisjes niet, daar werd niet eens aan gedacht! Maar uit dit alles blijkt eigenlijk dat dit het allereerste begin was van de reformatie binnen de katholieke kerk. Voor ons is het dan heel interessant de lezing van 3 oktober te gaan bezoeken. Daar horen we het hele verhaal.

Wij gaan verder naar het Bergkwartier, dit ligt echt op een hoger gedeelte van de stad en is uit de handen gered van de slopers.

Ja, zo vertelt de gids, deze wijk stond op het punt om gesloopt te worden, maar net op tijd vond men het toch wel de moeite waard om te renoveren.

Het Bergkwartier is ontstaan in de 12^e eeuw. Omdat door de jaarmarkten veel nieuwkomers naar de stad kwamen, vestigden deze zich op het Bergkwartier.

Maar na de Tweede Wereldoorlog was de schade door die oorlog verschrikkelijk. Een groot deel was onbewoonbaar verklaard en dus eigenlijk verworden tot achterbuurt. Maar met behulp van in het leven geroepen Maatschappij tot Stadsherstel en subsidie is deze wijk gelukkig gerenoveerd en zijn veel heel oude panden bewaard gebleven.

In een woning op een hoek is een rond kijkgat, heel merkwaardig!

Het bleek een gat te zijn om de vijand vroegtijdig te kunnen zien, ook zat er op de hoek een dikke eiken balk rechtop in de muur.

Dit was om de muur de behoeden voor beschadigingen, veroorzaakt door koetsen die de bocht te krap namen.

We leerden al wandelend allemaal vreemde zaken!

En zo komen we weer op de markt met allemaal terrasjes, dus nemen we afscheid van de gids en gaan heerlijk genieten van een drankje.

Het was weer buitengewoon leerzaam en natuurlijk heel gezellig!!

Martina Rappange